

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความถี่ในการสอบย่อยที่มีผลต่อคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แสดงค่าสถิติภาคบรรยายของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของกลุ่มการทดลองโดยส่วนรวม และแยกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ
2. ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอบย่อยและไม่ได้รับการสอบย่อย โดยใช้สถิติ t-test
3. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของกลุ่มนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ที่ต่างกันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-way Analysis of Variance)
4. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของกลุ่มนักเรียน แยกพิจารณาตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เมื่อได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ต่างกัน 5 แบบ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)
5. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 เกี่ยวกับการสอบย่อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. แสดงค่าสถิติภาคบรรยายของคะแนนจากแบบสอบถามวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยสรุป และกลุ่มย่อยที่แบ่งออกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.1 และ 4.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1 สถิติภาคบรรยายของคะแนนจากแบบสอบถามวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของกลุ่มตัวอย่างระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยสรุป

ค่าสถิติ	กลุ่มทดลอง					กลุ่มควบคุม
	E_1	E_2	E_3	E_4	E_5	C
N	24	24	24	24	24	24
$\bar{X}$	30.67	30.88	31.08	29.29	28.88	23.83
S.D.	2.87	2.89	3.33	4.70	4.43	4.03

จากตารางที่ 4.1 เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 โดยสรุป พบว่ากลุ่มทดลองทั้ง 5 กลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ทั้ง 5 แบบ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 สูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งเป็นกลุ่มที่เรียนโดยไม่ได้รับการสอบย่อย

เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทั้ง 5 กลุ่ม พบว่ากลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 3 ครั้งที่เรียน ($\bar{X}=31.08$) มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบสูงที่สุด ส่วนกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 6 ครั้งที่เรียน ($\bar{X}=28.88$) มีค่าต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.2 สถิติภาคบรรยายของคะแนนจากแบบสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของกลุ่มทดลองที่แยกพิจารณาตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

ระดับ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน		กลุ่มทดลอง				
		E ₁	E ₂	E ₃	E ₄	E ₅
สูง	N	5	5	5	5	5
	$\bar{X}$	35.00	34.80	35.20	36.00	34.00
	S.D.	.72	.84	.84	.71	1.14
ปานกลาง	N	13	13	13	13	13
	$\bar{X}$	30.23	30.54	31.38	29.69	29.54
	S.D.	1.78	2.33	2.02	1.25	2.15
ต่ำ	N	6	6	6	6	6
	$\bar{X}$	28.00	28.33	27.00	22.83	22.83
	S.D.	1.41	1.21	1.89	1.47	1.60
รวม	N	24	24	24	24	24
	$\bar{X}$	30.67	30.88	31.08	29.29	28.88
	S.D.	2.87	2.89	3.33	4.70	4.43

จากตารางที่ 4.2 เมื่อพิจารณาค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของกลุ่มทดลองทั้ง 5 กลุ่ม โดยแยกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ พบว่าในกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนสอบ

วิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 4 ครั้งที่เรียน มีค่าสูงสุด ($\bar{X}=36.00$) รองลงมาคือกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 3 ครั้งที่เรียน ($\bar{X}=35.20$) และกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 6 ครั้งที่เรียนมีค่าต่ำที่สุด ($\bar{X}=34.00$)

ในกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง พบว่าค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์กลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 3 ครั้งที่เรียน มีค่าสูงสุด ($\bar{X}=31.38$) รองลงมาคือกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 2 ครั้งที่เรียน ($\bar{X}=30.54$) และกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 6 ครั้งที่เรียน ($\bar{X}=29.54$) มีค่าต่ำที่สุด

ส่วนในกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่าค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์กลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 2 ครั้งที่เรียน มีค่าสูงสุด ($\bar{X}=28.33$) รองลงมาคือกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุกครั้งที่เรียน ($\bar{X}=28.00$) และกลุ่มที่ได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 4 ครั้ง และทุก ๆ 6 ครั้งที่เรียนมีค่าต่ำที่สุด ($\bar{X}_0=18.83$)

2. ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ 102 ของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอบย่อยและไม่ได้รับการสอบย่อย โดยใช้สถิติ t-test ปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ 102 ของนักเรียนที่ได้รับการสอบย่อยและไม่ได้รับการสอบย่อย

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่ม				
E(กลุ่มทดลอง)	120	30.16	3.77	7.44*
C(กลุ่มควบคุม)	24	23.83	4.03	

* $P < .05$ $df=142$

จากตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบค่ามีชดิมเลขคณิตของคะแนนสอบพบว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยได้รับการสอบย่อยมีค่ามีชดิมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ว102 สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้รับการสอบย่อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และได้รับการสอบย่อยด้วยเวลาที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-way Analysis of variance) ปรากฏดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-way Analysis of Variance) ของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A (ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)	1176.419	2	588.210	205.524*
B (ความถี่ในการสอบย่อย)	96.008	4	24.002	8.386*
AB	121.137	8	15.142	5.291*
ภายในเซลล์	300.511	105	2.862	
ทั้งหมด	1693.992	119	14.235	

*P<.05

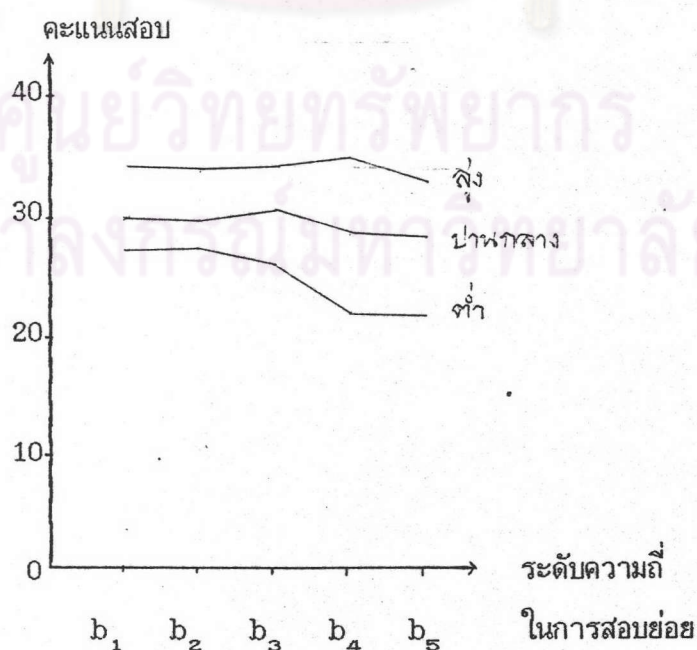
จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 พบว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันทั้ง 3 ระดับ คือระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีค่ามีชดิมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อนิยามความแตกต่างของความถี่ที่ใช้ในการสอบย่อยพบว่า นักเรียนโดยส่วนรวม (ทั้งนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ) ที่เรียนโดยได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ที่ต่างกัน 5 แบบ มีค่ามัธยัมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความถี่ที่ใช้ในการสอบย่อยต่อตัวแปรตาม แสดงว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน คือ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เมื่อเรียนโดยได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ที่ต่างกัน มีค่ามัธยัมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลที่ได้ พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความถี่ในการสอบย่อย ผู้วิจัยจึงนำคะแนนเฉลี่ยจากตารางที่ 4.2 มาเขียนได้ดัง ภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความถี่ในการสอบย่อยที่มีต่อคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102

หมายเหตุ

- b_1 = การเรียน โดยได้รับการสอบย่อยทุกครั้งี่เรียน
 b_2 = การเรียน โดยได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 2 ครั้งี่เรียน
 b_3 = การเรียน โดยได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 3 ครั้งี่เรียน
 b_4 = การเรียน โดยได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 4 ครั้งี่เรียน
 b_5 = การเรียน โดยได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 6 ครั้งี่เรียน

จากภาพที่ 2 แสดงว่าระดับของควมถึในการสอบย่อย 5 ระดับ ส่งผลต่อคะแนนสอบของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณากลุ่มนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง พบว่าการสอบย่อยด้วยความถี่ 5 แบบ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบแตกต่างกันไม่มากนัก

ส่วนกลุ่มนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เมื่อได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ 5 แบบ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบแตกต่างกันมาก คือเมื่อได้รับการสอบย่อยทุกครั้ง ๆ 2 ครั้ง และ ๆ 3 ครั้งี่เรียนเนื้อหาไปแล้วมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบสูงกว่าการได้รับการสอบย่อยทุก ๆ 4 ครั้ง และทุก ๆ 6 ครั้งี่เรียน

จากผลการทดสอบที่ได้ จึงวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนสอบของนักเรียนที่ได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ต่างกัน 5 แบบ ตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

4 . ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของกลุ่มนักเรียน ตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เมื่อได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ 5 แบบ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบ ในกรณีที่มีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยวิธี HSD ของตุ๊กกี้ ปรากฏดังตารางที่ 4.5 , 4.6, 4.7 และ 4.8

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนสอบวิชา
วิทยาศาสตร์ ว102 ในกลุ่มนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7.040	4	1.760	2.378
ภายในกลุ่ม	14.800	20	.740	
ทั้งหมด	21.840	24		

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ในกลุ่มนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ 5 แบบ คือ การสอบย่อยทุกครั้ง ทุก ๆ 2 ครั้ง ทุก ๆ 3 ครั้ง ทุก ๆ 4 ครั้ง และทุก ๆ 6 ครั้ง ที่เรียน มีค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนสอบวิชา
วิทยาศาสตร์ ว102 ในกลุ่มนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ปานกลาง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	28.305	4	7.0762	1.873
ภายในกลุ่ม	226.711	60	3.779	
ทั้งหมด	255.015	64		

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนสอบ วิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ในกลุ่มนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ 5 แบบ คือ การสอบย่อยทุกครั้ง ทุก ๆ 2 ครั้ง ทุก ๆ 3 ครั้ง ทุก ๆ 4 ครั้ง และทุก ๆ 6 ครั้ง ที่เรียน มีค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนสอบ วิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนสอบวิชา วิทยาศาสตร์ ว102 ในกลุ่มนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	181.800	4	45.450	19.259*
ภายในกลุ่ม	59.000	25	2.360	
ทั้งหมด	240.800	29		

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนสอบ วิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ในกลุ่มนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ 5 แบบ คือ การสอบย่อยทุกครั้ง ทุก ๆ 2 ครั้ง ทุก ๆ 3 ครั้ง ทุก ๆ 4 ครั้ง และทุก ๆ 6 ครั้ง ที่เรียน มีค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเปรียบเทียบค่ามัธยิม เลขคณิตของคะแนน สอบจากการสอบย่อยด้วยความถี่ทั้ง 5 แบบ โดยการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี HSD ของ ตุ๊กี้ ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนสอบวิชา
วิทยาศาสตร์ ว102 เป็นรายคู่

ความถี่ในการสอบย่อย	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$
การสอบทุก ๆ 6 ครั้ง $\bar{X}_5=22.833$		-	4.167*	5.167*	5.500*
การสอบทุก ๆ 4 ครั้ง $\bar{X}_4=22.833$			4.167*	5.167*	5.500*
การสอบทุก ๆ 3 ครั้ง $\bar{X}_3=27.000$				1.000	1.333
การสอบทุกครั้งที่ $\bar{X}_1=28.000$					0.333
การสอบทุก ๆ 2 ครั้ง $\bar{X}_2=28.333$					

* $P < .05$.

จากตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 ของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่าการได้รับการสอบย่อยด้วยความถี่ทุกครั้งที่ ทุก ๆ 2 ครั้ง และทุก ๆ 3 ครั้งที่เรียน มีค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนสอบสูงกว่าการสอบย่อยทุก ๆ 4 ครั้ง และทุก ๆ 6 ครั้งที่เรียน แต่การได้รับการสอบย่อยทุกครั้งที่ ทุก ๆ 2 ครั้ง และทุก ๆ 3 ครั้งที่เรียน มีค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นอาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่เคยทำการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ว102 จำนวน 9 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ในหมวดวิทยาศาสตร์ โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ และส่วนใหญ่เคยสอนนักเรียนหลายระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือสอนทั้งนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ได้ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. อาจารย์ทุกท่านนิยมใช้การวัดผลการเรียนในระยะสั้น โดยการสอบย่อยซึ่งความถี่ที่ใช้แตกต่างกัน มีตั้งแต่การสอบย่อยบ่อยที่สุด คือทุกครั้งที่เรียน จนถึงการ

สอบย่อย 3-4 ครั้งต่อภาคเรียน คือประมาณ 6 ครั้งของการเรียนเนื้อหาไปแล้ว อาจารย์บางท่านเคยศึกษาผลของการสอบย่อย ปรากฏว่า การสอบย่อยในเนื้อหาสั้น ๆ และบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนได้คะแนนจากการสอบสูงกว่าการสอบย่อยนาน ๆ ครั้ง

2. ด้านข้อดีและข้อเสียของการสอบย่อย อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นคล้ายกัน คือ

ข้อดี

สำหรับผู้เรียน

1. ทำให้นักเรียนกระตือรือร้น และสนใจการเรียนมากขึ้น
2. ทำให้เกิดแรงเสริมในการเรียน เพราะเนื้อหาในการสอบน้อย

สำหรับผู้สอน

1. ทำให้รู้ความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล และแยกเด็กเก่งและอ่อนได้
2. ทำให้มีข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข เนื้อหา วิธีสอน และกิจกรรมในการสอนครั้งต่อไป

ข้อเสีย

สำหรับผู้เรียน

1. ทำให้นักเรียนเกิดความเครียดเมื่อมีการสอบ
2. ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายเมื่อมีการสอบมากเกินไป

สำหรับผู้สอน

ทำให้เสียเวลาในการจัดทำข้อสอบและการดำเนินการสอบเนื่องจากผู้สอนมีงานรับผิดชอบมาก

3. ด้านความแตกต่างของระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ควรใช้ความถี่ในการสอบย่อยไม่เท่ากัน ในเด็กที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำควรได้รับการสอบย่อยบ่อย ๆ เพื่อจะได้นำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข แต่ในเด็กที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไม่ควรสอบย่อยบ่อยเพราะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายได้